

derimod videre, end Lovforslaget har tænkt sig. Lovforslaget gaar nemlig ud paa, at Politiet og det særlige Tilfyn skulle have Afgang til de Lokaler, hvor Levnetsmidler falbydes eller tilberedes til Forhandling, i den Tid, i hvilken Falbydelse eller Tilberedningen finder Sted; men vi have ment, at det bliver nødvendigt ogsaa at give Politiet Myndighed til at undersøge Beholdninger, som findes i Dplagshuse, altsaa ogsaa give det Afgang til Lokaler, hvor Levnetsmidlerne opbevares, selv om det ikke er en Boutik eller en Fabrik. Den samme Anse, jeg tillod mig at fremsætte mod den ærede Ordfører og hans Meningsfæller med Hensyn til det Tilfynsapparat, som Loven tilfigter at give Politiet, nemlig at man, om jeg saa maa udtrykke mig, vil gjøre det næsten betydnings- og virkningsløst, frygter jeg ogsaa vil kunne gjøres gjældende, hvis Mindretallet under Nr. 1 faar sin Villie med Hensyn til Indretningen af Laboratoriet. Jeg anerkjender meget, at den ærede Ordfører udtalte sig meget tilfreds med Etableringen af et saadant Laboratorium; men jeg kan ikke forstaa, hvorledes den ærede Ordfører kan gjøre det og samtidig kan foreslaa at give Laboratoriet en saadan Opgave, som Mindretallet giver det f. Ex. i Vndringsforslaget Nr. 26. Efter dette Vndringsforslag paahviler det Laboratoriet saa vidt muligt at holde Die med og udforske, hvorvidt med Hensyn til de i § 1 nævnte Gjenstande nye Indpakningsmaader eller Indførelsen og Anvendelsen af for Befolkningens Sundhed farlige Stoffer maatte vinde Indgang. Turde jeg spørge den ærede Ordfører, hvilken Indretning han tænker sig, at et Laboratorium her i Kjøbenhavn skulde have, for at det skulde blive muligt for det at holde Die med og udforske, hvorvidt Sligt finder Sted. Det maatte da have et Apparat af Politibetjente, der undersøgte dette Forhold. Jeg indser ikke, hvorledes et Laboratorium, der sidder ganske rolig og lader Alt komme til sig, skulde paa en Gang overtage denne aktive Rolle, hvorledes man kan forlange, at det skal anstille Efterforskninger i nogenformelt Retning. Den samme Mislighed er forbunden dermed, at man efter Vndringsforslaget Nr. 23 vil stille Laboratoriet fuldkommen til Privates Raadighed. Det følger af sig selv, at den Sigtede, som Ordføreren omtalte, naturligvis maa have en Ret til at lade de Barer, der ere Gjenstand for Undersøgelse og Eiltale mod ham, gjøre til Gjenstand for Undersøgelse af Laboratoriet. Det følger af ganske almindelige kriminalistiske Grundsætninger, at Intet maa forsummes med Hensyn til Ailtaltes Forsvar. Hvis altsaa under en Sag den Sigtede nedlægger en Paastand om, at han ikke anerkjender, at der foreligger virkelig Forsalskning, er det aldeles givet og klart, at Laboratoriet maa afgive en Kjendelse i Sagen. Af den Grund behøver der Intet at staa her. Men naar Mindretallet vil give Laboratoriet det Sværv, at det skal staa

til Privates Disposition, da frygter jeg ikke blot for, at Laboratoriet i den Grad vil blive overlæst med private Anmodninger og Forretninger, at det, som egentlig maa være dets Hovedgjæmme, tilfidesættes eller ikke kan udføres paa den Maade, hvorpaa det bør udføres, men ogsaa for, at Laboratoriet af Handlende og Andre paa mange andre Maader vil blive brugt som Reklame for forskjellige Barer, og det er dog ganske usømmeligt, at man loffer en Statsinstitution ind paa at støtte den Slags Ting. Under Nr. 27 har Udvalgets Flertal foreslaaet, at § 5, der er den bekendte Rjødpaparagraf, som man kalder den, skal udgaa. Begrundelsen heraf findes i Betænkningen, og jeg skal tillade mig i den Henseende at henvise dertil. Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det noget forundrer mig, at Flertallet her støtter sin Modstand mod Paragrafen paa et Mindretals Udtalelser, nemlig Sundhedskollegiets Mindretals Udtalelser. Det er for mig ikke uden Interesse at se, at Flertallet her har fundet sig tilfredsstillt ved en Mindretalsudtalelse. Jeg noterer dette; det er ganske interessant, og jeg haaber, at det maa drage til Følge paa andre Omraader. Men naar Flertallet altsaa her vil staa denne Paragraf ihjel ved Hjælp af et Mindretal, vil jeg tillade mig at staa det ærede Flertal med et Flertal, nemlig med Flertallet i Sundhedskollegiet, der udtaler sig lige saa bestemt i modsat Retning. Sundhedskollegiets Flertal anser netop § 5 for ønskelig, og det er overensstemmende med Flertallets Forslag i den omtalte Betænkning, at Lovforslaget har optaget § 5. Da det ærede Flertal i Betænkningen har citeret ordret Mindretallets Udtalelser og deraf uddraget sin Konklusion, haaber jeg, at den ærede Formand vil tillade mig at gjøre det Samme for Flertallets Udtalelser vedkommende. Flertallet i Sundhedskollegiet figer nemlig, efter at det har advaret imod ved at gaa for vidt med Hensyn til Tilfynet med Kjøb at træde store økonomiske Interesser for nær og ubelulle fra Markedet en stor Mængde spiseligt Kjøb og ved Jordyvelsen af Kjøbpriserne navnlig berøve de mindre velstaaende Klasser en stor Del animalsk Føde: „Ved at tage Hensyn til bestemt konstaterede Erfaringer saavel fra lægevidenskabelige som veterinærhyndige Autoriteter formener imidlertid Kollegiets Flertal, at følgende Arter af Kjøb maa henregnes til de absolut skadelige eller farlige for den menneskelige Sundhed:

1) Bedærvet Kjøb, hvor den begyndende Forraadnelse ved Syn og Lugt tilstrækkeligt kan kjendes som saadan;

2) Kjøb af forgiftede Kreaturer, hvad enten Forgiftningen er opstaaet tilfældig, for Exempel ved Baskning med Giftsubstanser, eller ved Indgivelse af store Doser af giftige Lægemidler;